

ע:

עין משפט
נר מצוה

ב"ח אב מ"י פ"א מהלכות
אבות הטומאה הלכה ה':
ב"ח ג"ד מ"י פ"ג שם הלכה
י"י:

ל ה מיי' פ"י מהלכות רוצח

א ו מיי' פ"ו מהל' פסה"מ
הלכה א:
ב ז מיי' שם הלכה ב:

נוסחאות רש"י כת"י

[illegible][illegible]

שיטה מקובצת
ת"ל מריפה ב'. ואע"ג דלעיל

באווזין ותרנגולין. וז"ל הר"פ בתוס'
כלל, ומ"מ מליקטן מטרתם הואיל וז'
עוף טהור וכו' וקמני סיפא ר' מאיר

דאפילו באוויזן ותרנגנאָלן. ומתני' למסכת טהרות (פ"א מ"א)
מוכחא קאָט דקמני י"ג דברים נאמר צנצנל עוף טהור
וקמני ספא ר"מ אומר מליקתה ושחיטתה מטהרתה משמע צנל עופות
דומיא דרישא דומיא דשחיטה: **אבל** עו לא מינא דענא ניהו.

מִיִּתֵּה לְדוֹחֵץ וּמִתְרַגְּלִין לֹא דְמִי
 עֲלֵה בְּהַמָּה גָּסָה וְעוֹ בְּהַמָּה
 לְמִימְרָהּ אֲלֵל בְּעוֹפּוֹת לֹא שִׁיץ
 בְּלִשְׁוֹן גָּסָה וְדָקָה אֲעִיג דְּמִינִי
 בְּפֶרֶק הַגָּס וְעוֹף הַדָּק
 מִשְׁלֵיחַ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנֵי
 טְרִיפּוֹת ^א (חולין מ"ב).
 (שם דף ע"ב:).

הדרן עלך חמאת העוף

כל הזוכים שנתעברו במאמץ
המתות ב'! ואם תאמר
תנינא חדא ויזנא במס' קינין (פ"ב)
ואם פרה מיני הממות לכולם
הרי כולם ימותו ונרצח לעשות צריכותא
בדגמרא [ע"א] פריך תנינא חדא ויזנא
במתני' דכל האסורים לגבי מוצא
ומשני צריכא ושמא אי מהתם הוא
לאמינא א"מ עופות דהפסד מועט
אצל א"מ דהפסדין מרובה אימא
לא נפסדינהו לכולהו [א:]

אפילו אחת בריבוא ימותו בורא.
הקשה ה"ר יצחק גרין
דפסקה הגשפין (פנהדרין)
ע"ד ע"ט: תנן רוחא שנעצב בחדשים
כולן פטורין ר' יהודה אומר כוסקין
אזנן לריפה ומפרש בגמרא שזור
שלא נגמר דינו שנעצב שזורים
בחדשים שנגמר דינן קמפלגי ופטרי
לדינן משום דלחן גומרים דינו של
שור אלא פניו והשתא הכא דרובא
וממותו כולן ההם דרובא דליקטורא
והדיקטור ע"י לא כ"ש וגראה לרבינו
יצחק דגרסין כ"ש שמהא כספר אחד
שזור שלא נגמר דינו שנעצב
בחדשים אחרים ול"ג שנגמר דינן
שזורים מעליה עסקין
ההשיב לו ר"ת דמתניתין דקמי כולן
פטורים משמע שהאחרים צ"י חייבא
דבריא דשמעתי ע"י אחרין
אחרים חלימא אחרים כשזור
ששטרא ולא פריך פטורים פטור
מינשיב ליה ההם כיון דמאי למיפך
מגופה לא חש למידק ועוד דרש

לְקִישׁ אֲדָרְבִּי אֲזָבֹהוּ קֹאִי דְמַשְׁנֵי הֵכָּה בְּרוּחָא שְׁלֵא נִגְמַר דִּינֹו שְׁמַעְתִּיר בְּרִיחוּתִּיחַ אַחֲרִיס עֶסְקִינֹו וְעֵלָה קֹאִי רִ"ל וּמַשְׁנֵי בָּאֵסֹו כִּ"ע לֹא פִלְגִי דְפִטְיִר אֲלֵא הֵכָּה בָּשׂוּר שְׁלֵא נִגְמַר דִּינֹו כִּר' וּמַשְׁמַע דְּבִהֲזֹהוּ עֵינִיחָא דְאֶלְקֹוֹמֶר רִ"ל אֲזָבֹהוּ חֲלָסֹו מִוְקִי לֵה יִישׁ לְקִישׁ בָּשׂוּר דִּי שְׁנִגְמַר דִּינֹו בְּשׂוּרִיס מִתַּעֲרַב בָּשׂוּרִיס מִזְקִינֵי הִיֵּה אֹמֶר רִ"ל יִיכַבְשִׁינֹו דִּינִיחָא וְכֹל דְּפִרִּישׁ מִרְבּוּצָא פִּרִּישׁ וּמַתְנִיחִין דְּשִׁילֵיהּ מִסְכַּת ע"א (דף עד.)

בָּשׂוּר הַנִּסְתָּק אֹמֶר כָּל שָׂוֵא מִיָּירִי בְּשִׁנְסָקֹו לְחִיכָא לְמִימַר יִיכַבְשִׁינֹו וְיַתְדַע לֹא קִמֵּי שְׁנִגְמַר דִּינֹו וּמַתְנִי' דִּהֲכָא דְקִמֵּי וּיְמוּתֹו כֹּוֹן בְּמַעֲרַב וּמַתְנִי מִן הַקְּבֹוֹעַ אֲזֵל בְּעֵלְמָא אַחֲרֵינִי יִיכַבְשִׁינֹו דִּינִיחָא וּמַתְנִי וְכָל יֹוֹס דְּזֹאמִס טוֹרְפִיס וְנוֹשָׁאִי שֶׁהֵם הַשְׁגֵּר רֹוּעֵה מִזְקִינֹו וְשֶׁר וְתַרְנֻגְלִינֹו וְאֻמִּין וְהַכָּא דִּי מַעֲרַב בָּרֹוּצָא שְׁנִגְמַר דִּינֹו דְפִטְיִר וְכֹוֹן דְּבִהֲזֹהָ קֹאמֶר אֲלֵא פִטְוִרִין דִּלָּא אֶתְרַחוּ זִי דִינָא לְהוֹרֵגֵה ד

תל על פי ארסוק חלב, הכה יצחא למקדא דכמיז ואכלו לו תאכלטו למעטיו חיו וז"ל עמלח דכמיז לע"ל; ואמר י"ל, וי' דאש"ל אל הקדושה דה"ל אל ש"י ח"ל שוט קדושה טוף דלף סל ע"ל ירדו מ"ן לזלו ח"ל קרבן מינה מליקה בשוט ש"ל דגמרי' מערשה שזיה בכל י"ו, וכן דמשח מחבתה סטרוה דקתי י"ו דבר לאמרו בנבלת זר הקדושה ויחשבוהו ויחשבוהו, תשעל כל גטוטה ומוצי' דרשמו דרומיה דשמיטה לע"ג אל קדושהו (ע"ה); ואמר י"ל באוויז ורענגריל, ע"י השמטתו בכוח המסכה:

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

ה"ג ראשית ב' דרך ו' היא בטורה וכאשר ב' דרך ו' היא בטמאה. הילכך מדינא לא נפקא ת"ל טריפה כו': אלא מעשה וכו'. אמרנו דקמיני מה כשטור מכלל נבילה בטמאה ולא בטורה ה' כמה ס' שניסחו ב'. תמיה אני על זקנים מרובין

כשבא^א בדרך זו היא בטהורה כשבא בדרך

זו היא בטמאה ת"ל טריפה מי שיש במינה
טריפה "אוציא את הטמאה שאין במינה
טריפה ולא אוציא את החיה שיש במינה
טריפה ת"ל יואכל לא תאכלוהו מי שחלבה
אסור ובשרה מותר יציא חיה שחלבה ובשרה
מותר א"ל רב יעקב בר אבא לרבא אלא
ממעתה נבלת בהמה טהורה הוא דמטמאה
בהמה טמאה לא מטמאה אמר ליה
כמה סבי שבישיתו בה סיפא אתאן לנבלת
טמא אמר רבי יוחנן לא טיהר רבי מאיר
בבעלי מומין אבל בבעלי מומין לא ורבי
אמר רב ביבי אמר רבי אלעזר מטהר היה
רבי מאיר בבעלי מומין ואפילו באווזין
ותרנגולין בעי רבי ירמיה ערף עז מהו אווזין
ותרנגולין טעמא מאי דמינא דעופות נינהו
אבל עז לאו מינא דעגלה נינהו א דילמא
מינא דבהמה הוא יתיב רב דימי וקאמר לה
רבי מאיר דאמר רבי יוחנן דאמר רבי אלעזר

ערופה טהורה היא א"ל^א יאין אמרי דבי רבי יואי^ב כפרה כתיב בה כקדשים מתיב רבנן אבזה דרב הונא (בר נתן)^ג יואכל לא תאכלוהו^ד אין לי אלא חלב שאסור במאכל אלה ומותר בהנאה חלב של שור הנסקל ועגלה ערופה מגין ת"ל^ה כל חלב ואי ס"ר עגלה ערופה טהורה היא טהורה וחלבה טמא היכא דערף מיערף לא איצטריכא ליה כי איצטריכא דהיכא דשחטמה מישחט ותינהי ליה שחיטה לטהרה מידי נבלה לא צריכא שמתה מכלל דמחיים אסורה אין^ו אמר רבי ינאי גבול שמעתי ושכחתי ונסבין חברייא למימר הירידתה לנחל איתן היא אוסרתה:

הנה, ילד, חמשה חמשה

11/11/11

בשור הנסקל אפילו אחת בריבוא ימותו
כולן ינתערבו בשור שנעבדה בו עבירה או [

..... 25

[illegible]

חמים מיירי ולגזוב וגזירה שמא יבואו י' הכנים צבת א' (לקמן דף ע"ג).
 וזו היא אומר רבינו תם דנראה לו להחיר דרוסת הוצא כרוב דמעשים
 א' להו דלע"ג דבעלי חיים חשיבי וכן רוב עופות א' דורסין אוזנין
 א' לו יידי ולא אמרין כל דפריש מרובא פריש לאו פטורין לישתרו
 תת צעלים כך מיתת השור ועוד דלא לימי לאחופי צאדם

והוא יצא בנו. ועין מורן פס פ"ח מ"ה ע"ה. וע' דרשן דמקום הברס שנו. וע"פ בשר"מ [א] ודא
 שישבם ב"ח חשבו אבל עוף אימא אל קמ"ל. (פ"ק. וביב התירס). וז"ל ש"סמ"ק דף ע"ב ע"ב
 ששמתא (שסמ"ק ע"ב) [ד] בכוור. לכן נראה גמורה שחשבו מעמיל אפילו בנטיס
 תוס' סנהדרין ע"ב ע"ב) [ח] לנטיין. וכן במקום (י"ח) [ח] ושרינן לך אע"י (תוס' ע"ח) [ח] ב'מס'
 אורזין ותרנגולין מותרין [יח] ל"ל והתם. (פ"ק). ובמס' ס"ס הדיבא: [יח] ב'מ"ל ליתא

מסורת הש"ס

(א) עי' ירוש' סוטה פ"ט ה"ה,
 (ב) [מגילה כא.] קידושין מ. ע"ו,
 כט: חולין יא. ירוש' פסחים פ"ט
 ה"ה, סוטה שם, ועי' מכילתא
 משפטין פ"א, (א) ת"כ צו פ"י
 ה"ו, (ד) קידושין מ. חולין פכ.
 כיתות כה. ירוש' סוטה שם ועי'
 מכילתא שם, ירוש' קידושין
 פ"ב ה"ח, (ס) תמורה כח. ע"ש,
 (י) עי' פסחים נג.

תורה אור השלם

(ה) רש"י ד"ה מהו לר"מ וכו' ה"נ עריפה הכשר עגלה היא וטהרת מידי נבלה:

גמ' מכלל הענלה ערופה
מהורה. עין חולין דף פב ע"א
מוס' ד"ה ענלה ומנחת דף קא
ע"ב מוס' ד"ה וענלה: [שם]
היבא דחקר מעיקר לא
איצטריבא דהיבא וכו'. עין חולין
דף פב ד"ה ענלה ערופה
[וכו']:

וּנְסִיבִין חֲבֵרִיא. צִי הִיִּצְנָה עֵלָּה
עַל דַּעַם לִוְמֵר (חֻלּוּלֵי יֵד):
יִרְדָּתָה לְנַחַל אֵיתָן. הִיא
הַגּוֹרֵמֶת לָהּ שֶׁסַּע עֲרִיפָה וְאֹסֶרֶתָּה
(קְדוּשֵׁינִי בִּז):

[illegible][illegible]